विष्ट, *mit* **आ** *p.p.* **आविष्टित** gehüllt, gekleidet in (*Instr.*).
विष्ट *s.* 1. **विस्** *u.* 1. **विष्**.
विष्टप् *f.*, **विष्टप** *n.* (*m.*) höchste Stelle, Oberfläche (*bes. des Himmels*).
विष्टम्भ *m.* das Stützen, Stütze, Halt, Hemmung, Unterdrückung.
विष्टम्भन, *f.* **ई** stützend; *n.* Hemmung, Unterdrückung.
विष्टम्भिन् stützend, hemmend.
विष्टर *m.* Polster (*eig.* Streu), Sessel.
विष्टार *m.* (Opfer-)Streu.
विष्टारपङ्क्ति *f. N. eines Metrums.*
विष्टारिन् ausgebreitet.
विष्टि *f.* Arbeit, Thätigkeit.
विष्टिर् *f.* Ausbreitung, Weite.
1. **विष्ठा** *f.* Form, Erscheinung.
2. **विष्ठा** *f.* = 2. **विष्**.
विष्णु *m. N. eines Gottes.*
विष्णुक्रम *m. Pl.* Vishṇu's Schritte (*r.*).
विष्णुपत्नी *f.* Vishṇu's Gattin (*Aditi*).
विष्णुपद *n.* Vishṇu's Gebiet, *d. i.* Luftraum, Himmel; Zenith, Scheitelpunkt.
विष्णुपुराण *n. T. eines Purâṇa.*
विष्णुमित्र *m. Mannsname.*
विष्णुरूप Vishṇu's Gestalt tragend.
विष्णुवन्त् von Vishṇu begleitet.
विष्णुशर्मन् *m. N. eines Autors.*
विष्फुलिङ्ग *m.* Funke.
विष्वक्सेन *m. Bein. Vishṇu-Kṛshṇa's.*
विष्वगगमनवन्त् überallhin gehend.
विष्वञ्च्, *f.* **विष्वूची** nach beiden *o.* allen Seiten gewandt, auseinander gehend, sich verbreitend, allgemein. *n.* **विष्वक्** *adv.* seitwärts, umher.
विष्वद्र्यञ्च् überallhin gehend. *n.* **°द्र्यक्** *adv.*
विसंवाद *m.* Widerspruch, Gegenteil.
विसंवादिन् widersprechend, unzutreffend.
विसंष्ठुल *o.* **°स्थुल** locker, schwankend.
विसंज्ञ bewusstlos.
विसदृश, *f.* **आ** *u.* **ई** ungleich, unebenbürtig, verschieden.
विसंधि ohne Gelenke; ohne Samdhi (*g.*).
विसर *m.* Ausbreitung (*auch* **°ण** *n.*); Fülle, Menge.
विसर्ग *m.* das Aufhören, Ende; das Loslassen, Vonsichgeben, Schenkung, Spende; Schöpfung, Erzeugung; Entlassung, Entleerung, Befreiung, Erlösung; der End- *o.* Hauchlaut (*g.*).
विसर्जन *n.* das Aufhören u. s. w. = *vor. bis* Entleerung.
विसर्जनीय *m.* = **विसर्ग** (*g.*).
विसर्प *m.* das Umsichgreifen (*auch* **°ण** *n.*); Rose, Rotlauf (*auch* **°र्पि** *m.*, **°र्पिका** *f.*).
विसर्पण sich ausbreitend; *n. s. vor.*
विसर्पिन् = *vor., Adj.* hervorkommend aus (—°).
विसार *m.* das Zerfliefsen; Ausbreitung.
विसारिन् sich erstreckend *o.* verbreitend.
विसूरण *n.* Kummer.*
विसृत् *f.* das Auseinanderfliefsen.
विसृत्वर = **विसारिन्**.
विसृपस् *Abl. Inf. zu* **सर्प्**.
विसृष्टि *f.* Loslassung, Schöpfung.
विसोढ *s.* 1. **सह्**.
विस्त *m.* ein best. Gewicht.
विस्तर ausgedehnt; *m.* Ausdehnung, Umfang, Menge, Ausführlichkeit, Weitläufigkeit. **°तस्** *u.* **°शस्** *Adv.* ausführlich.
विस्तार *m.* Ausbreitung, Umfang; Ausführung, Aufzählung.
विस्तारिन् sich ausbreitend, weit.
विस्तीर्ण *s.* **स्तर्**; *Abstr.* **°ता** *f.* Geräumigkeit.
विस्पर्धा *f.* Wetteifer.
विस्पर्धिन् wetteifernd mit (—°).
विस्पष्ट (*s.* **स्पश्**) offenbar, deutlich.
विस्फार *m.* das Klaffen, Aufspringen; Schnellen (*des Bogens*)
विस्फूर्ज *m.*, **°र्जित** *n.* das Tosen, Rollen.
विस्फोट *m.* das Krachen; Blase, Beule.
विस्मय *m.* das Erstaunen (*auch* **°न** *n.*); Stolz, Dünkel.
विस्मयनीय erstaunlich, wunderbar.
विस्मयान्वित *u.* (**°यान्वित***) erstaunt (*eig.* von Erstaunen ergriffen *o.* betroffen).
विस्मरण *n.* das Vergessen.
विस्मापक *u.* **°पन** (*f.* **ई**) erstaunlich.
विस्मापित *s.* **स्मि**.
विस्मृति *f.* das Vergessen, Vergesslichkeit.